

УКРАЇНА ЯК ПОСТТОТАЛІТАРНА ДЕРЖАВА

Варто почати з того, що тоталітаризм як політичний режим за своєю сутністю охоплює всі сфери суспільного життя. Тобто всі сфери життя суспільства прилежні до політики правлячої партії, адже в тоталітарній системі партій і керівний апарат зливаються.

Одже навіть за своєю сутністю тоталітаризм суперечить демократичному устрою суспільства, який панує на теренах України з 1991 року. Але відголоски минулого дають про себе знати, та заважають побудові правової, демократичної держави на теренах колишньої УРСР.

Тоталітарний режим повністю блокує всі можливості розвитку свободи особистості. Адже за тих умов всі без винятку мають підлягати жорстким установам партійного режиму. Але деморкатія, особливо ліберальна, отавить на найвищий щабель цінностей саме особистість, з її ідентичністю та неповторністю.

Майже всі ті, хто виріс та формувався як особистість на тодішньому просторі СРСР психічно підлаштовані саме під жорсткий режим контролю та натиску.

І в наші дні це знайшло відображення в ментальності народу та заважає демократизації суспільства. Адже люди звикли до жорсткого контролю з боку держави. І частково бояться та неготові до появи відповідальності. Оскільки демократичний режим вимагає існування активного та стабільного громадянського суспільства, а при тоталітаризмі це поняття навіть не могло існувати.

Не менш важливий вплив на наше сьогодення справляє те, що при диктатурі у влади перебуває одна правляча партія, яка повністю заперечує існування інших. А в часи демократії починає існувати плюралізм партій, почилюється конкуренція.

Саме через це зменшується ступінь довіри людей до нової влади.

Варто звернути увагу і на те, що починає існувати нова правляча еліта, яка захищає свої інтереси прикриваючись демократією.

Після повалення режиму серед простого люду продовжує існувати міф про віддаленість правлячої верхівки та простого люду. Але демократія має руйнувати ці елюзії, адже на її засадах владою є сам народ. Нажаль, це не завжди вигідно існуючиму керівництву країни.

Під демократією розуміється режим за яким існує влада більшості, при повному забезпеченні прав меншості. І сама в період переходу від одного режиму до іншого це стає проблемою. Адже починають виникати конфлікти в середині самої держави.

Так, згадуючи часи СРСР можна загадати різні політ.школи та інше. Але насправді за такого режиму існує дуже низький рівень освіченості мас і це передається і на вже демокритичну дійсність.

Нажаль навіть після руйнації старого режиму в нашій країні і досі не існує чіткого та сталого шляху заохочення молоді до суспільного життя. А, як вже згадувалося вище, громадянське суспільство є запорукою сталої демократії.

Так, зараз ми крок за кроком наближаємося до децентралізованого способу управління. Але. Минуло вже 26 років незалежності, а ця мета досі залешається всього лише захмарною мрією. Ось це і є яскравим прикладом відголосків минулого.

Важливим моментом є вибір чіткої програми. Шляху докорінної зміни суспільства. Але наша держава ще досі стоїть на роздоріжжі. В нас до недавнього часу не було конкретного геополітичного курсу. І навіть на данному етапі ми все ще

не сконцентровані на тому щоб перейняти досвід держав які вже усунули залишки тоталітаризму.

Оскільки ми живимо в час постіндустріального або інформаційного суспільства, то важливою проблемою є відсутність надійних джерел інформації. Корумпованість та комерційність ЗМІ завада демократії.

Отже, ми розглянули основні проблеми та відклики тоталітаризму, які і сьогодні існують в нашій державі.

Консолідуючись, ставлячи спільні цілі та працюючи на користь нашої держави та світлого спільного майбутнього ми обов'язково, хоч і згодом, будемо жити в процвітаючому демократичному суспільстві.